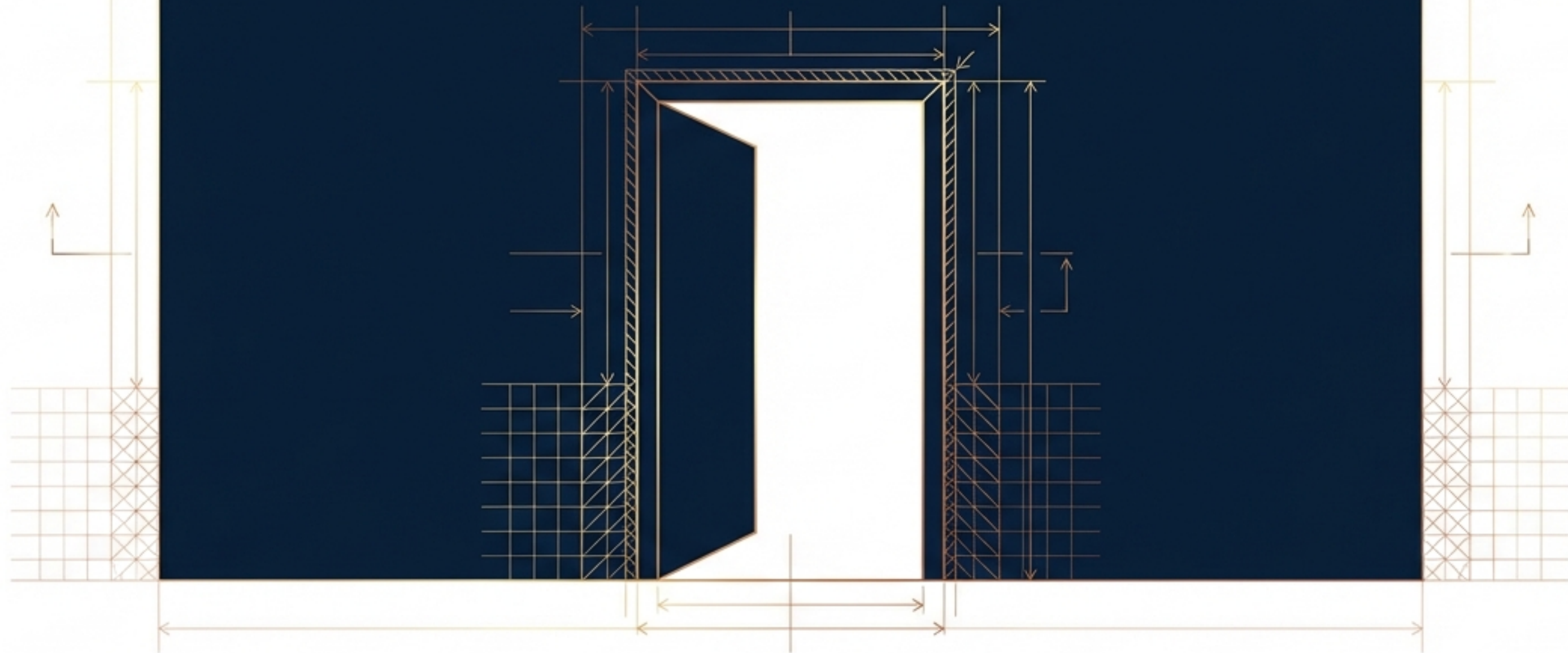
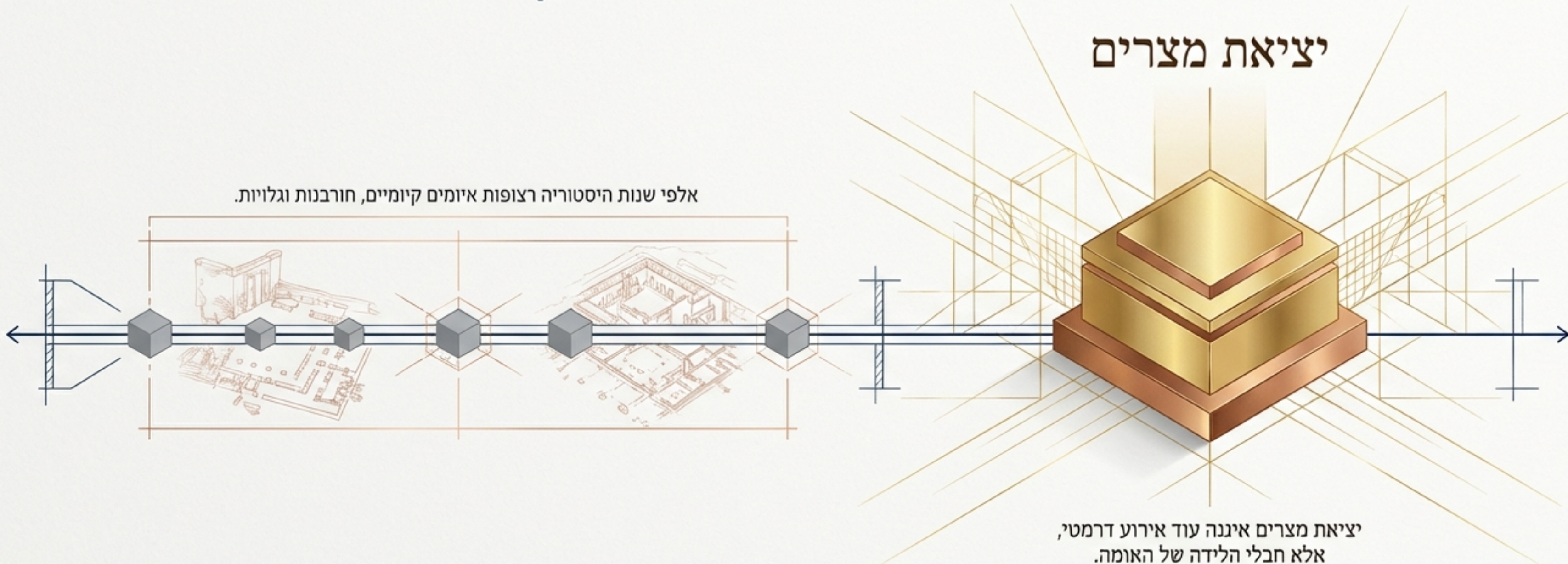

ארכיטקטורה של חירות: מעבר ליציאת מצרים

כיצד המעבר משעבוד לחובה עיצב את תוכנית
המתאר הקיומית של האומה היהודית.

נקודת ההתהוות המכוננת

אלמנט החירות אינו רק סיפור היסטורי – הוא חומר הגלם הראשוני המרכיב את האתוס היהודי.

מהי חירות? השדרוג מביולוגיה לזכות מוסרית

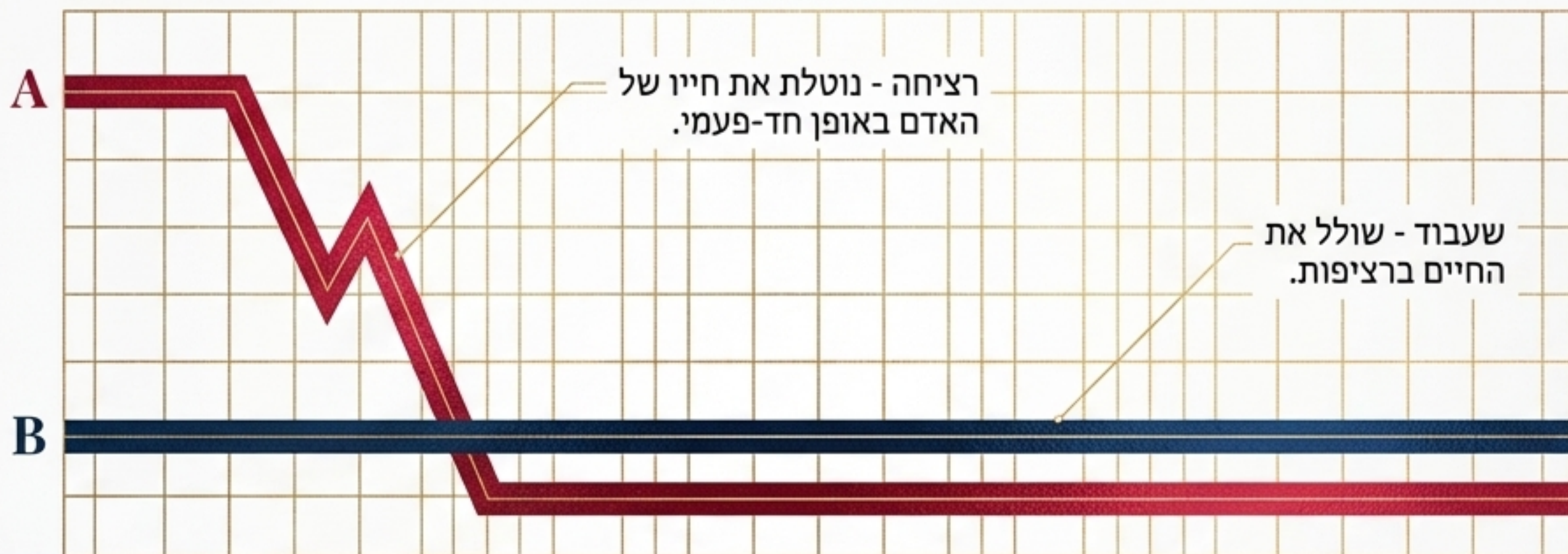
קיום נתון (חיים כביולוגיה)

התרחשות פטליסטית וטרגית.
מצב בו נגזר על האדם להעביר
את ימיו.

חיים כזכות (הפנומן המוסרי)

מרחב אינסופי של משמעות.
האדם מזוהה עם חייו ומחייב אותם.
הוויה ייחודית ואוטונומית לחלוטין.

Activation Curve

” העבדות לוכדת את החיים ועושה אותם חלולים...
היא כביכול מחֶיקָה ורוצחת אותו בו זמנית. מקיימת
” אותו כחינָחי, אבל שוללת את חייו כחיים בזכות.

פרעה מול לבן: שתי פרידיגמות של השמדה

שני הממדים של "חיים כזכות"

מקרה בוחר: כבוד בהלכות צדקה

הקיום עצמו. סיפוק הצרכים
הביולוגיים הבסיסיים כדי לשמור על האדם חי.

**"די מחסורו ... אשר יחסר לו, אפילו סוס
לרכב עליו ועבד לרוץ לפניו**
(כתובות סז' ע"ב)

הקיום כזכות (בכבוד).
מתן מענה לאופיו האינדיוידואלי של הנזק
הנזק, מתוך הכרה בזכותו להוויה משלו.

הפרדוקס של החירות: מתהיו ובהו לייעוד

נקודת הנשטה
האולטימטיבית של
החירות היא ההתססרות.
חיי סחלצת את
האדם מחופשית
סתמית או כאוסית.

העם היהודי לא יצא סתם אל מרחב
אוטונומי שבו יעשה ככל העולה על רוחו.
אדרבה, זוהי יציאה שכולה קודש אל החובה.

המודל השלם: מאקראיות מאקראיות לתיקון עולם

שלושת המרכיבים הללו מתמירים את הקיום מסטטי וסתמי, לקיום דינמי המכוון אל התיקון המוסרי של העולם.

הפדגוגיה של ליל הסדר: לימוד הבלתי טריוויאלי

השבח

"וכל המרבה לספר..." - תובנה כי כל ההתפתחות הרוחנית והאינטלקטואלית שלנו מתקיימת אך ורק בתוך חלל החירות הזו.

השאלה

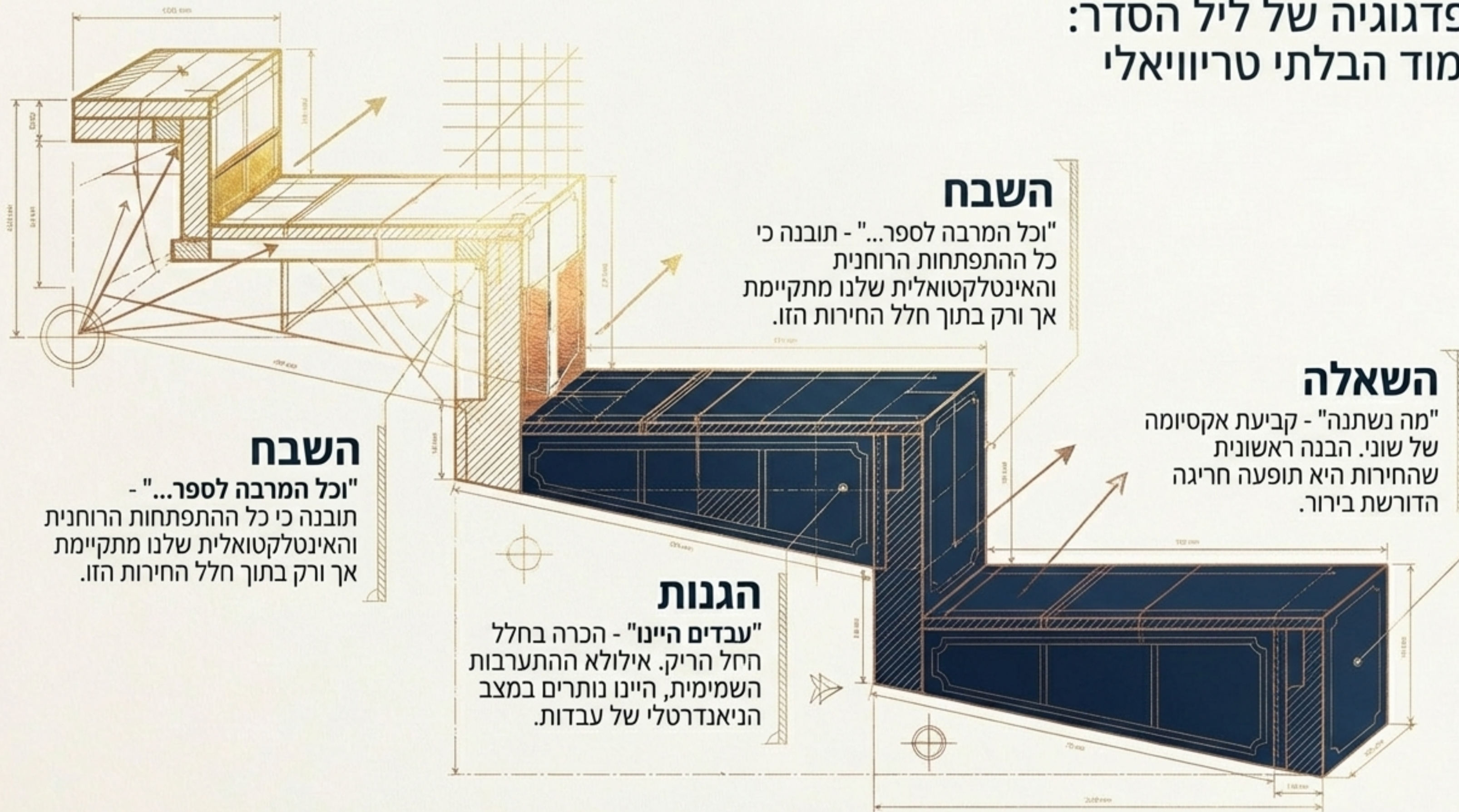
"מה נשתנה" - קביעת אקסיומה של שוני. הבנה ראשונית שהחירות היא תופעה חריגה הדורשת בירור.

השבח

"וכל המרבה לספר..." - תובנה כי כל ההתפתחות הרוחנית והאינטלקטואלית שלנו מתקיימת אך ורק בתוך חלל החירות הזו.

הגנות

"עבדים היינו" - הכרה בחלל החל הריק. אילולא ההתערבות השמימית, היינו נותרים במצב הניאנדרטלי של עבדות.

סודו של הבן החכם

"מָה הַעֲדוֹת וְהַחֲוָקִים
וְהַמְשַׁפְּטִים..."

החכם מזוהה כחכם דווקא משום שהוא מזהה
שהחירות שואפת אל החובה והנאמנות.

תשובה המאותתת על טיבה המתמשך של הנאמנות.
החובה אינה מסתיימת עם תום הסעודה, אלא משחרת
לפתחו של בן החורין תמיד.

המרחב האינסופי של החירות

**העם היהודי לא נולד להווייה
חנה אקראית או סתמית. הוא
הוא מתקיים בתוך מרחב חירות אינסופי
ומחייב אותו להגשמה, לכבוד הזולת,
ולשתלמות שאין לה קץ.**

אתוס החירות כאבן הראשה של האומה.